

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De illis qui propter timorem mortis, in ipsa infirmitate consitentur peccata
sua. iii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

Quod vltima conuersio mente potius aestimanda sit quam tempore. Cap. I.

Ex decr.
Celest. pa
pa, c. 20

V Era ergo ad Deum conuersio in vltimis postorum, mēte potius est aestimanda, quam tempore, Propheta hoc taliter asserēte: Cūm conuersus ingemueris, tunc saluus eris. Cūm ergo dominus sit cordis inspector, quouis tempore non est deneganda pœnitentia postulanti, cum illi se obliget iudici, cui occulta omnia nouerit reuelari.

Quod omnis fidelis in vltimis positus sanctificatio oleo inungi debeat. Cap. II.

Ex decr.
Calisti
papa.

B Eatus enim Iacobus apostolus in epistola sua scripsit Infirmatur quis in vobis, inducat, presbyteros Ecclesie, & orent super eum, vngentes eum oleo in nomine domini, & oratio fidei saluabit infirmum. Hoc & apostoli in Euangelio fecisse leguntur, & nunc Ecclesia consuetudo tenet, vt infirmi oleo consecrato vngantur à presbyteris, & oratione comitante sanentur. Non solum presbyteris vti licet hoc sacro oleo in suis infirmitatibus: sed, vt Innocentius papa describit, etiam omibus Christianis vti licet eodem oleo, in sua aut suorum necessitate vngendo. Quod tamen oleum non nisi ab episcopis licet confici. Nam quod ait, oleo in nomine dñi, significat oleo in nomine domini consecrato: vel certè quia etiam cum vngant infirmum, nomen domini super eum inuocare debēt. Et si in peccatis infirmitate, aut etiam morte plectuntur corporis. Vnde Apostolus Corinthiis, quia corpus domini indignè perciperent, ait: Ideo inter vos multi infirmi & imbecilles, & dormiūt multi. Si ergo infirmi in peccatis sint, & hæc presbyteris Ecclesie confessi fuerint, ac perfectò corde ea derelinquere, atque emendare fategerint, dimittētur eis. Neque enim sine confessione emendationis queunt dimitti. Vnde rectè subiungitur: Confitemini alterutrum peccata vestra, & orate pro inuicem vt saluemini.

De illis qui propter timorem mortis in ipsa infirmitate confitentur peccata sua. Cap. III.

Ex cōcil.
Hæneten.
cap. 2.

I Nfirmus qui necessitate mortis vrgente confitetur peccata sua, sub ea conditione à sacerdote reconcilietur, vt si ei dominus vitam donauerit, sanitatemque reddiderit.

secundum qualitatem delicti, & secundum canonum statuta, & pœnitentialem probatorum pœniteat.

De illis qui in necessitatis tempore, & pœnitentiâ, & reconciliationem desiderant. Cap. IIII

His autem qui in tempore necessitatis & in periculis *Ex decr. Leonis pa. ca. 9.* urgente instantia, præsidium pœnitentiæ, & mox reconciliationis implorant, nec satisfactio interdicenda est, nec reconciliatio deneganda: quia misericordiæ domini, nec mēsuras possumus ponere, nec tempora definire: apud quem nullas patitur venire moras conuersio, dicente domino per prophetam: Cùm conuersus ingemueris, tunc saluus eris. Et alibi: Dic iniquitates tuas prior, vt iustificeris. Item: Quia apud dominum misericordia est, & copiosa apud eum redemptio. In dispensandis itaque Dei donis non debemus esse difficiles, nec se accusantium gemitus, lachrymasque negligere cùm ipsam pœnitendi afflictionem, ex Dei credamus inspiratione concessam, dicente Apostolo: Ne forte det illis deus pœnitentiam vt respiscant à diaboli laqueis, à quo captiui tenentur ad ipsius voluntatem.

De eadem re. Cap. V.

Et hoc quæsitum est, quòd de his obseruare oporteat, *Ex decr. Innocēti pa. ca. 22.* qui post baptismum omni tempore incontinentiæ voluptatibus dediti, in extremo fine vitæ suæ pœnitentiam simul & reconciliationem communionis exposcunt. De his obseruatio prior durior, posterior inuterueniente misericordia inclinatio est. Nā consuetudo prior tenuit, vt concederetur eis pœnitentiā, sed cōmunio negaretur. Nam cùm illis temporibus crebræ persequutiones essent, ne communionis concessa facilitas homines de reconciliatione securos, non reuocaret à lapsu, meritò negata cōmunio est, concessa pœnitentiā: ne totum penitus negaretur, & durior remissionem fecit temporis ratio. Sed postquam dominus noster pacem Ecclesiis suis reddidit, iam terrore depulso, communionem dari abeuntibus placuit, & propter misericordiam, quasi viaticum profecturis, & ne Nouatianis hæretici, negantis veniam, asperitatem & duritiam subsequi videamur. Tribuetur ergo cum pœnitentiā extrema cōmunio: vt homines huiusmodi, vel in supremis suis permittente saluatore nostro, à perpetuo exitio vindicentur.